Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

qui epistolā ferrent continente causas eius de
legationis; l gtē recto tenere cū ad uim di cel
lā puenissent nunciati ad uenisse: ducti sunt
monasteriū. Qua expletā ingressi porrexerunt
epistolā; Quā ut uir sēs plegit dixit illis; Ego
quidē offrs uerba, pphetę cu pensimu
tari dicentis, Extraneus factus sū frib; meis.
et pegrinus filius matris meę: deseru notos meos
et ppinquos; Et ut liberius dno possem uacare
solitudinis elegi secreta. Itq; parentū et pre
dioq; dimissionem preterea episcopatus honorē.
et diuitias mundi suscipere ñ consensi; Et quo
pacto post hanc renuntiationē et uoluntariā
pauptatem. seli implicabor negotiis exaltabor
honoribus; ponderib; aggrauabor: absit inquā
ut qui manū in aratrū misi oculos ad relicta
retorqueā; sicut canis reuertar ad uomitū;
Certus ipsi me int̄ uos positū humilitati semp
dedisse operā et subiectioni. et quomodo cre
ditis ad tanti culminis me puocari posse fasti
gium. Innouate consilia. aliorsum uos uerti
te. mihi qd animo semel infixū ē dnis immuta
ri ñ sinet; Hiis et similib; uerbis animos eor ab
spe impetrationis huius amouit; Vocauit, unū
deinde efiatrib; et eū interrogauit quid essent
tempore refectionis supturi, Eūq; responsum